

Karen Højte Jensen (KF):

Den historiske baggrund for nærværende forslag er et arbejde i et udvalg nedsat af indenrigsministeren i maj 1983 med den opgave at fremkomme med et udkast til lovforslag. Udvalget bestod af repræsentanter for alle såkaldt implicerede parter.

Lovforslagene bygger således på udvalgets arbejde, og med tilfredshed vil jeg konstatere, at langt hen ad vejen har parterne i udvalget givet køb på en række ikke afgørende punkter for at nå til enighed. Men det er jo rigtigt, som ministeren fremhæver, at det er vanskeligt at udarbejde et apoteksforlag, fordi området helt klart rummer mange synspunkter og mange interesser, øjensynlig også en række interesser, som kan synes uforenelige. Men borgerne, brugerne af vort apoteksvæsen, har næppe nogen større interesse i disse modsætningsforhold. For dem drejer det sig alene om, hvorvidt systemet fungerer i forhold til deres behov og deres krav.

Jeg vil gerne understrege, at vi har et veludbygget og velfungerende apoteksvæsen til glæde for brugerne, og for det konservative folkeparti er det væsentligt og centralt, at dette overordnede princip fastholdes. Brugere skal have rimelig let adgang til medicinforbrug, også i de mere tyndbefolkede områder, og en medicinforbrug med rimelige samfundsmæssige omkostninger. Lægemedelloven fra 1975 og udviklingen derefter har skabt en række problemer, som skal klares, ligesom regeringens moderniseringsønsker kræver en lovgivningsmæssig tilpasning, bl.a. på en sådan måde, at den enkelte apotekers initiativ og ansvar stimuleres.

Ud over salg af lægemidler forestår apotekerne inden for rammerne af bevillingssystemet, en betydelig fremstilling af lægemidler, til dels i form af industrialiseret produktion, det vil sige fremstilling af lægemidler på 15 apoteker, hvorfra produkterne distribueres til salg gennem andre apoteker. Denne produktion forudsættes i lovforslaget opretholdt, men der tilstræbes en begrænsning af mulighederne for konkurrenceforvriddning ved apotekernes detailhandelsmonopol og lægemedelproduktion. Denne centrale apoteksproduktion udskilles af bevillingssystemet og forudsættes ledet og styret af et selvstændigt aktieselskab med Apotekerforeningen som eneaktionær. Hele dette emneområde må

belyses nærmere under udvalgsarbejdet, og vi må se på konsekvenserne deraf.

Med hensyn til sygehusapotekerne kan vi tilslutte os de principper, der er i lovforslaget. Oprettelse af sygehusapoteker vil fremtidig kun ske efter tilladelse fra indenrigsministeren, idet et sygehusapotek påvirker lægemiddelforsyningen i sit område, og derfor må der foregå en overordnet, koordineret vurdering. Ved at åbne mulighed for indbyrdes samhandel sygehusapotekerne imellem tilsigtes en rationalisering. Dertil kommer en præcisering og begrænsning af disse apotekers adgang til at fremstille nye lægemidler.

Et område, der må skabe megen interesse, er hele det økonomisystem, som nærværende lovforslag bygger på, et nyt system til udligning af apotekernes indtjeningsmuligheder, som tager sigte på delvis at udligne forskelle i indtjeningsmuligheder for apotekerne. Systemet skal hvile i sig selv og baseres alene på afgifter og tilskud efter omsætningen. De intentioner, som systemet skal tilskynde til, er positive. Det drejer sig om større rationalisering og omkostningsbevidsthed. En forenkling af hele økonomisystemet er vigtig, men jeg må erkende, at de konkrete konsekvenser af hele økonomisystemet, som det fremstår i forslaget, er vanskeligt overskuelige og derfor må gennemgås nøje i udvalget. Ikke mindst må de små apotekers mulighed for at overleve belyses.

Der er også lagt op til en gennemgribende ændring af den gældende pensionsordning for apotekere og farmaceutiske kandidater med tilknytning til apotekervæsenet. Apotekerfonden ophæves, og fondens pensionsforpligtelser overføres til staten, som vil opkræve bidrag fra apotekerne til dækning af pensionsudgifterne. Der er her en klar sammenhæng mellem L 109 og L 110.

Alt i alt må det siges, at vi står med et meget omfattende lovkompleks. Det er nødvendigt i det kommende udvalgsarbejde at få belyst og vurderet en lang række punkter, også punkter, der møder kritik. Der forestår et grundigt udvalgsarbejde, som gerne skulle føre til en afklaring og et positivt resultat for så mange som muligt.

Det er mit håb, at nærværende lovforslag vil ende med en lov, som så vil være historiskrivning set i lyset af tidligere tiltags skæbne, og jeg opfatter hr. Henning Rasmussens